

**POSTMODERN EDEBİYATIN POSTMODERN BİR ELEŞTİRİSİ: YENİ YALAN
ZAMANLAR I (YEŞİL)**

Gülseren ÖZDEMİR*

ÖZET

Bu bildiri edebiyatın eğlendirmeye, vakit geçirtmeye yönelik, kolay tüketilir, kolay anlaşılır, büyük kitlelere pazarlanabilir bir araç hâline getirilmesinden; içinin boşaltılmasından yana olmayan, romancının ve romanın çağının tanığı olması gerektiğini düşünen yazar İnci Aral'ın sanatın özü, tanımı ve işlevi bakımından en ufak bir ilgi duymadığı postmodern edebiyatın eleştirisini yine postmodern teknikleri kullanarak yaptığı “Yeni Yalan Zamanlar I (Yeşil)” romanının bu bakımdan değerlendirmesi yapılacaktır. İç ve dış gerçekliği; zaman, mekân, insan, eşya, tarih gibi unsurların kesin ölçülerle değerlendirilmesini reddeden, her konuda çoğulcu olduğu için farklılıkları belirginleştiren; ne insan, dünya ve toplum hakkında görüşler bildirmeye; ne gerçeği olduğu gibi yansıtmaya, ne de biçim mükemmelliği sağlamaya çalışan postmodern edebiyatın; “Yeni Yalan Zamanlar I (Yeşil)”de bir taraftan bu özellikleriyle yer alırken, diğer taraftan bütün unsurları ile ayrıştırıldığı üzerinde durulacak, böylece eserin yapısında yoğun bir içerikle postmodern bir biçimin bir araya getirildiği gösterilecektir.

Anahtar kelimeler: İnci Aral, Yeni Yalan Zamanlar, modernizm, postmodernizm

ABSTRACT

**A CRITIQUE OF POSTMODERN LITERATURE BY POSTMODERN METHODS: NEW
HOLLOW TIMES I (GREEN)**

Inci Aral, who is one of the important writers of Turkish Literature in recent times, thinks that literature must not be turned into a mean only for amusing, consuming time, and so far is definitely against to exhaust it easily, understand it easily and market it to big mass. She refuses to empty literature and thinks that novel and novelist must be the witness of their own ages. Therefore, Inci Aral isn't interested in post-modernism in the points of base, definition and function of art. She makes a criticism of postmodern literature via a novel. This novel is “New Hollow Times I (Green)”. It was written by postmodern techniques in the cause of comments for postmodern literature. Postmodern literature negates inner and exterior reality and doesn't intend to evaluate time, locality, people, goods and history by definitive measures. Because it is pluralist in all respects, it makes clear differences and

* Arş. Gör., Ege Üniversitesi, Türk Dünyası Araştırmaları Enstitüsü.

doesn't offer thoughts about people, world and society. It intends neither to reject the reality nor to provide perfection for form. "New Hollow Times I (Green)" has a compact content and a postmodern form despite of the fact that it adverstes post modernism. In this paper, it is deliberated on postmodern literature by utilizing these characteristics taken part in "New Hollow Times I (Green)" and is analyzed and disproved.

Key words: Inci Aral, Yeni Yalan Zamanlar, modernism, post modernism.

Dünyada 1950'lerden sonra gelişmeye başlayan postmodernizm, ileri kapitalizmin sonucu olan bir kültür, felsefe, fikir ve sanat hareketidir. İnsanı mutlu etmeyi başaramayan modernizmin eleştirisi sonucunda doğan bu akım; modernizmle gelen akılcılığa, maddeciliğe, telkine, teslimiyete, insanı kendi emrine alıp köleleştiren ve makineleştiren teknolojiye ve ilme karşı çıkar. Genel kabulleri yıkmaya amacındaki postmodernizmle; bütünlüğün yerine parçalanma, evrenselliğin yerine yerellik, tekillikğin yerine çoğulluk, kuralcılığın yerine kuralsızlık, seçkinlik ve özgünlüğün yerine popülerlik ve benzerlik, şuurun yerine şuuraltı, aklın yerine akıl ötesi, objektifliğin yerine sübjektiflik, bağlılığın yerine özgürlük geçer.

Modernist sanat anlayışını tam olarak sindirememiş olan Türk edebiyatının 1980 sonrasında toplumsal meselelerden uzaklaşması ve depolitize olarak bu yeni tarza yönelmesi; tam anlamıyla postmodern bir eserin ortaya çıkmasını zorlaştırmıştır. 1944 doğumlu olup, edebiyat dünyasına 1970'li yılların sonunda giren; öykü, deneme, roman türünde olmak üzere toplam on dört eser ortaya koyan İnci Aral'ın romanları klâsik ve geleneksel anlatım tekniklerinden uzaktır. Onu zaman zaman postmodern özellikler gösteren modernist bir yazar olarak kabul etmek mümkündür. İnci Enginün, Aral'ın postmodern romanın en iyi örneklerini veren bir yazar olarak görüldüğünü, özellikle "Yeni Yalan Zamanlar"ın bu açıdan daha fazla söz edilmeyi hak eden bir roman olduğunu söyler.¹ Ne edebiyatı bir propaganda aracı olarak gören ve gerçekliği olduğu gibi edebiyata yansıtmayı amaçlayan sosyalist sanatçıların anlayışlarını, ne de hiçbir gerçekliği anlatma çabası olmayan postmodernistlerin içeriksiz edebiyat yapma anlayışlarını benimseyen İnci Aral; hem iç hem de dış gerçeklere ışık tutacak, estetik düzeyi yüksek romanlar ortaya koyar. Entelektüel, siyasî, sosyal ve edebî şartların ürünü olan eserlerinin bazılarında postmodern tekniklerden zaman zaman yararlanır. Romanlarından "Ölü Erkek Kuşlar" ve özellikle "Yeni Yalan Zamanlar I (Yeşil)"de² bu teknikler daha fazla görülür. Ancak yazar; yalnızca "Yeni Yalan Zamanlar"ın postmodern olarak nitelenebileceğini, onu da bu tarz eser vermenin zor olmadığını, bunun bir tercih meselesi olduğunu, postmodern bir metnin ille de içeriksiz olması

¹ İnci Enginün, **Cumhuriyet Dönemi Türk Edebiyatı**, Dergâh Yay., İstanbul, 2001, s.361-362.

² "Ölü Erkek Kuşlar" ilk olarak 1991'de, "Yeni Yalan Zamanlar I (Yeşil)" ise 1994'te Özgür Yayınlarından çıkmıştır.

gerekmediğini göstermek için yazdığını; üstelik romanının bu tarzdan ayrılan yönleri de olduğunu söyler.³

Kişilere zamansızlık duygusunun hakim olduğu eserde aktüel zaman, eserin yazıldığı tarihten (1993-1994) birkaç yıl sonrasındır. Seçimle gelmiş dinci bir parti iktidardadır. Yıllarca kültürel değerleri yok sayan, sanata ve sanatçılara ağır baskılar getiren yönetim, bunun uluslararası düzeyde büyük bir prestij kaybına neden olduğunu görünce, değişik bir baskı yöntemi uygulamaya başlar. Verimsiz oldukları düşünülen yazarlar, şairler, ressam, müzisyenler toplanıp eser vermeleri için zorlanır. Yıllardır bir şey yazmamış eski şair Kerim/Nedim de bu furyada, antika bir yazı makinesi olan Engels'in daktilosunu çalarken, güvenlik güçleri tarafından yakalanır ve "EYİGÖZ"⁴ adlı gizli bir merkeze götürülür. Burada ondan çabucak; suya sabuna dokunmayan, eğlenceli, zararsız bir roman yazması istenir. Önceleri sadece bir aşk romanı yazmaya çalışan Nedim, çevresindeki kişilerden öykündüğü kahramanlarını içinde bulunduğu toplumun koşullarından soyutlayamaz, kendisini de onların dünyasına sokar. Dinî baskıyla yetiştirilen, küçük yaşta cinsel tacize uğrayan genç bir kadın (Eda); onun üvey babası (Behzat), annesi, eşcinsel dayısı (Niyazi), büyükannesi; intiharın eşliğindeki tutunamamış, kırılmalı, Eda'ya âşık bir gazeteci (Nedim); yazar olmak isteyen ama ne yazacağını bilemeyen, Nedim'le aynı kişi olduğu sonradan anlaşılan bir mimar (Kerim), onun televizyon sunucusu eski karısı (Neyla); köşe dönücü, ilkesiz, her türlü kirli işe bulaşan bir fotoğrafçı (Metin), Metin'in kimlik bunalımında dine sarılan tarikatçı-punk sevgilisi (Fulya); merkezdeki sorgucular (Aysevim, Ekber) ve gizemli bir tablodaki kadın yüzü; romanın hayatları birbiriyle kesişen ilgi çekici, unutulmaz ve çok canlı kahramanlarıdır.

Bunlardan biri olan Nedim, "EYİGÖZ" adlı merkezde gözetim altında romanını yazmakta iken ülkede İslâmî bir darbe olur ve kökten dinciler yönetime el koyar. Ülkede kargaşa hüküm sürmeye başlar, baskılar ve yasaklar artar. Anayasanın yürürlükten kaldırıldığı, hafta tatilinin pazardan cumaya alındığı, 2 Temmuz gününün "Kurtuluş Bayramı" olarak kutlandığı⁵, içki satışının dükkânlarda yapılmasının yasaklanarak yalnızca Tekel bayilerinden form doldurularak mesai saatleri içinde yapıldığı, radyolarda sadece dinî müzik yayınına izin verildiği, kadınlara Müslümanlığın gereklerine göre giyinmelerinin duyurulduğu bir Türkiye portresi çizen ve romanını beş ayrı biçimde bitiren Nedim'in eserin sonunda uyanmasıyla, anlatılanların düğ olduğu anlaşılır.

³ Gülseren Özdemir, **İnci Aral Romanları ve Romancılığı** -basılmamış yüksek lisans tezi-, Trabzon, 2004, Ekler, "İnci Aral'la Söyleşi".

⁴ EYİGÖZ'ün açılımı romanda "Eğilim Yönelim İzleme Gözleme Merkezi" olarak verilir.

⁵ İnci Aral romandaki bu tarihle 2 Temmuz 1993 tarihinde Sivas'ta "Pir Sultan Abdal Şenlikleri" sırasında Madımak Otelinin kuşatılıp yakıldığı ve şehirde bulunan 33 yazar, ozan ve aydının yakılarak katledildiği olaylar zincirine gönderme yapmaktadır.

Malzemeleri çok iyi kullanan ve onları başarıyla bir araya getiren İnci Aral, “Yeni Yalan Zamanlar”⁶ bir Kur’an kursu hocasının kızına tecavüz ve Kur’an kursundaki kız öğrencilerini taciz ettiği haberinden, genç bir yönetmenden dinlediği Eda/Nedim ilişkisine benzer aykırı bir aşk öyküsünden yola çıkarak, o günlerde örgütlü siyasal İslâmın yükselişinden duyduğu rahatsızlık üzerine yazmıştır.⁷ Eserde metnin parçalanmış olması, söylemin kırılması; kahramanların zaman zaman rollerine itiraz etmeleri, birbirlerine dönüşmeleri; romanın neden sonuç ilişkisine dayalı olmadan ilerlemesi; isyan, arayış ve biraz da kaos havası taşıması; isminin ilgi çekici ve yoruma açık olması, okura olaylar ve kişilerle ilgili çeşitli seçenekler sunarak eklektik bir yapı arz etmesi, ironik anlatımı; masalımsı anlatılara ve düşlere yer vermesi göze çarpan postmodern özelliklerdir.

Postmodernizmde roman, bilinçlice oynanan bir oyundur ve okur bu oyuna dahil olan önemli bir faktördür. Bu akıma bağlı yazarlar, romanı yaşanan gerçeklerden soyutlayarak âdeta sırf oyun için kurgular, okuru yazdıklarına inandırmaya çalışmazlar. Aksine anlattıkları dünyanın kurmaca olduğunu, içeriğe soktukları güçlü vurgularla belli ederler. “Yeni Yalan Zamanlar”da roman yazarı Nedim, okura sürprizler hazırlayarak onu sürekli şaşırtır, hatta onunla alay eder. Eser içinde her şeyin kurmacadan ibaret olduğunu belli eden sözler söyler. Nedim’le İnci Aral’ın sanat anlayışları aynı olmasa bile, kahramanının İnci Aral’dan bunları yapmak için izin alabilmiş olması da dikkate değer bir durumdur.

Postmodern romanlarda üstkurmaca tekniği ile, romanın kendisini anlatması sağlanır. Böylece yazılış süreci eserin içine yerleştirilerek onun ana konusu olur. Romanın sözcüklerden kurulu bir oyun, gerçek dünyanın aranmayacağı bir yer olduğunu her fırsatta okura belli eden postmodernistlerin bu tavrı, okuru gerçek bir dünyaya sokmak isteyen yazarlarınkinden oldukça farklıdır. İnci Aral “Yeni Yalan Zamanlar”da kahramanı Nedim’in metnine bir çerçeve daha geçirir. Böylece Nedim yazdıkça, yazmakta zorlandıkça ve eleştirmenleri onun metninin yorumunu yaptıkça; roman türünün bütün meseleleri ortaya konur. Bir romanın yazılma, okunma ve eleştirilme olmak üzere geçirdiği üç önemli aşama vardır. Yazarın içerisinde bu üç aşamaya da eğildiği “Yeni Yalan Zamanlar”, Nedim’in roman yazma serüvenini anlatıyormuş gibi görünse de, bu mesele eserin temel konusu değildir. Ancak yine de İnci Aral’ın Nedim vasıtasıyla edebî bir eserin yazılışını sorgulaması, gerçekle kurmaca arasındaki ilişkiyi irdelemesi ve anlatının kendisine eğilmesi; romanın bu bakımdan postmodernizmle ortaklığına değinmeyi gerektirir. Sanatçı bu konuda şunları söylemektedir:

“Son yirmi beş yılda cinsel, ekonomik, politik açmazlar içinde geleceğine güvensiz, umutsuz, kırgın, uyumsuz ve öfkeli bir genç insanlar kuşağı yetiştirdik. Her bakımdan yoğun bir kirlenmişlik ortamında daha temiz, tutarlı bir değerler sistemine özlem duyan ve bunun hâlâ mümkün olabileceğine

⁶ İlk baskılarında yalnızca “Yeni Yalan Zamanlar” adıyla çıkan ancak daha sonra yayımlanan “Mor” ve “Safran Sarı” romanlarıyla bütünlük arz ettiği için, “Yeni Yalan Zamanlar I” üst başlığıyla ve üç kitaplık roman dizisinin ilk kitabı olarak “Yeşil” adıyla çıkan eserden, makale boyunca sadece “Yeni Yalan Zamanlar” adıyla söz edilecektir.

⁷ Özdemir, age., s. 362.

inancını yitirmemeye çalışan, ama tam da bu nedenle başarısızlığın acısını çeken Nedim, romanda kendi kuşağının sözcüsüdür. Anlatı roman yazma serüveni temeline oturmaz, ancak yan izlek olarak roman yazmayı konu alan romanlara ironik göndermeler yapar. Öte yandan gerçeklik duygusu zedelenmiş, yazarlık deneyimi olmayan Nedim'in, acı veren somut dünyasından yazma eylemi yoluyla yani kendi içine dönerek sıyrılma çabası tam tersi bir sonuç vermiş, kaçıışı denerken çözümsüzlükler büsbütün ortaya dökülmüştür. Çünkü, yazmanın sorunlarına sığınma seçimi, paradoksal olarak Nedim'in gözlerini dış gerçeklere ve başka insanların yazgularına çevirmek zorunda kalışıyla sonuçlanmıştır."⁸

"Yeni Yalan Zamanlar"da roman yazan Nedim, gerçek hayattan yola çıkarak kurgudan ibaret bir dünya yaratır. Ancak İnci Aral, postmodern tekniklerle Nedim'e anlattığı kurmaca dünyaya, yaşamın her türlü görüntüsünü yansıtmayı ihmal etmemiş, olmazlar arasında olabilecekleri göstererek ülkedeki siyasî-sosyal meselelere göndermeler yapmıştır. Yazarın bu tavrının nedeni; postmodernizmle postmodern bir metin yoluyla alay ederken, bu akıma bütünüyle dahil olmamak, kendi farkını ortaya koymaktır. Ayrıca yazar; her şeyi Nedim'in gördüğü bir düşten ibaret kılarak, anlattığı gerçek dışı olayları da mantıklı bir temele oturtmuş, üstkurmaca yöntemiyle bu olaylara hakikat rengi vermiştir. Düşler ve hayaller, gerçek-kurmaca ikilemini göstermede, yazarın en büyük yardımcılarıdır.

Fantastik öğelerin, daha çok modernizmdeki gibi metne yayılarak iç gerçekliği irdeleme amacına yönelik olarak kullanıldığı "Yeni Yalan Zamanlar"da, postmodern tarzda fantastik öğelerden de söz etmek mümkündür. Eserde olay, Nedim'in gördüğü bir düş içerisinde yerleştirilmiştir. Roman yazan Nedim'in kahramanları ile görüşmesi ve onlarla ilişki içerisinde bulunması, kurmaca ile fantastiğin bir araya getirilmesine güzel bir örnektir.

Tek bir gerçeği bile kabullenmeyen postmodernizm; belirsizliği, dağılmayı, çözülmeyi ve değişimi esas alır; bütünleşmeye karşı çıkarak her şeyi ayrıştırma yoluna gider. Romanı oluşturan bütün unsurları -anlatıcıyı, zamanı, mekânı, olayı, kişileri vb.- çoğullatır. Çoğulluk ve parçalanma bakımından "Yeni Yalan Zamanlar"da görülen en önemli husus, roman metninin kırılmış olmasıdır. Yazar; aralarında neden-sonuç ilişkisine dayalı bir gelişim olmayan, birbirine aykırı gözükten metin parçalarını; belli olmayan bağlarla birbirine eklemiştir. Ayrıca yazarın, Nedim'in romanının sonunu beş ayrı olasılıkla bitirmesi de oldukça ilgi çekici bir durumdur. Nedim bu tavrıyla; anlattıklarının gerçek olmadığını, romanın o ya da bu şekilde bitmesinin hiçbir önem taşımadığını vurgulayarak, eserdeki kurmaca gerçekliğe dikkat çeker ve okura anlatının tamamının kurgudan ibaret olduğunu hatırlatır.

"Yeni Yalan Zamanlar"da bireyin kişiliğindeki bölünmeyi bu bölünmeye uygun bir dil ve anlatımla ortaya koyan yazarın; kahramanlarında da çelişki, zıtlık ve çoğulluk göze çarpar. Çoğu

⁸ İnci Aral, **Anlar İzler Tutkular**, Epsilon Yay., İstanbul, 2003, s.34.

değişken özellik gösteren roman figürleri arasında; eserin başında ne ise sonunda da aynı olan, önemli tek bir kişi yoktur. Nedim olduğu ve olmak istediği kişi arasında tam anlamıyla bir gidiş geliş yaşar. Eda, bir tane değildir. Muhafazakâr bir çevrede yetişen kasabalı Eda ile; kente yerleşen, entelektüel bir birikimi olan Eda arasında her bakımından önemli farklılıklar vardır. Eserde bazı kahramanların tanınmaz hâle geldiği bile olur. Örneğin Beylem'in materyalist kocası, dindar bir yobaza dönüşür. Çoğu değişken özellikteki kahramanların; kendi içlerinde sürekli çatışmalar yaşadıkları, çelişkili davranışlar sergiledikleri de görülür. Eda Nedim'i başka erkeklerle aldattıktan sonra pişmanlık duyup onun kucagında ağlar. Çok dindar olan Behzat üvey kızı Eda ile ensest ilişkiye girer, onu yıllarca hırpaladıktan sonra da affetmenin büyüklük olduğunu söyler. Bir bukalemun gibi hızla değişen Metin'in kalıcı olan tek özelliği, çıkarına uygun davranmayı ilke edinmesidir. Onun tarikatçı punk sevgilisi Fulya da, karşıtlıkları bünyesinde barındıran biridir. Roman kişilerindeki bu değişkenlik ve zıtlık; onların belirsiz ve bulanık kalmasına neden olur.

“Yeni Yalan Zamanlar”da çoğulluk bakımından üzerinde durulması gereken bir nokta da, anlatıcı meselesidir. Tek ve objektif bir gerçeği değil; kişilere ve durumlara göre değişen subjektif gerçekleri yansıtan postmodern roman; öğretici olma, çözümler sunma, telkin yapma amacı taşımaz. Bu tarz romanlarda üstkurmaca, anlatıcının romanın etkin bir figürü hâline gelmesini sağlayan önemli bir tekniktir. Yazmakta ve kendisine de yer vererek yazdıklarının içinde yaşamakta olan yazar, bazen belirginliğini okurla iletişim kuracak derece artırır. İnci Aral romanlarında yazar anlatıcı olarak kendisini belli eden, okuruna kılavuzluk edip yol gösteren bir sanatçı değildir. Buna karşılık özellikle “Yeni Yalan Zamanlar”da, üstkurmaca tekniği ile anlatıcısını belirginleştirmiştir. Ancak bu anlatıcının, postmodernizmde olduğu gibi yazarın kendisi olduğu söylenemez. Nedim yalnızca, roman metnini bir şekilde ortaya koyan bir baş kahraman; kendi romanının da kahramanı olan ve kişileri ile yüz yüze gelen bir yazardır.

“Yeni Yalan Zamanlar”daki bazı hususların Türk edebiyatında postmodern tekniklerin uygulandığı ilk eser olarak kabul edilen Oğuz Atay'ın “Tutunamayanlar”ını hatırlatması oldukça ilginçtir. “Yeni Yalan Zamanlar”da başlangıçta Kerim olduğu zannedilen “yazar Nedim”; romanına “tutunamayan” olarak nitelendirdiği, intihar saplantısı olan Nedim adlı bir kahraman sokar. Yazarı olarak, bir veda mektubu bırakıp ortadan kaybolan bu kahramanının günlüklerini içeren disketi inceler, âdeta dedektif gibi izini sürüp intihar edip etmediğini öğrenmeye çalışır. Sonunda onunla bütünleşir ve kendisinin de Kerim değil Nedim olduğu ortaya çıkar. “Tutunamayanlar”daki Turgut Özben ise; işini gücünü bırakıp, intihar ederek ölen arkadaşı Selim'i her yönüyle araştırmaya koyulur. Tutunamayan Selim'in şarkılarından oluşan bir dosyayı okur ve inceler. Âdeta ölen Selim'in yerine geçer ve onunla özdeşleşir. Sonunda kendisi de bir mektup bırakarak ortadan kaybolur. “Yeni Yalan Zamanlar” ve “Tutunamayanlar” arasındaki bu benzerliği, postmodernizmdeki yazarın başka bir romanın içeriğini kendi romanının tamamına veya bir kısmına uyarlayarak ondan yeni bir eser yaratması anlamına gelen parodi kapsamında ele almak mümkündür.

İnci Aral “Yeni Yalan Zamanlar”da dilini; birçok bakımdan postmodernistler gibi kullanır; anlatıyı kırma, parçalama yoluna gider. Karakterlerin iç dünyalarındaki bölünmeye uygun olarak metnin bütünlüğünü parçalar, yer yer noktalama işaretlerini ortadan kaldırarak dilin bilinç altı katmanlarında gezinmesini sağlar. Böylece eserin yapısında; insanın bütün iç ve dış gerçekliğini ortaya koyan, yakın tarihi aydınlatan ve toplum yapısını çözümleyen güçlü bir içerikle postmodern bir biçimi bir araya getirir.

Eserinde içeriği basitleştirmemiş olmasına rağmen, biçime de oldukça dikkat çeken yazar; günlüklere, mektuplara, takvim bilgilerine, TV haberlerine, halk şarkılarına, şiirlere, öykülere, masalımsı anlatılara yer vererek romanı melez bir tür hâline getirir. Her bakımdan zıtlıkları bir araya toplar. Böylece biçimi, okur için çözülmesi gereken zor bir bulmacaya dönüştürür. Postmodern romanlarda görülen önsöz ve sonsözler yazmamış olsa da, “Yeni Yalan Zamanlar”ın başlangıç ve bitişi bu tarza yaklaşacak şekilde düzenlemesi herhalde tesadüf değildir.

SONUÇ

Okurunun sayısı ile değil, seviyesiyle ilgilenen İnci Aral; geniş kitlelere hitap eden popüler sanat anlayışından yana bir yazar değildir. O, sanatçının yaşadığı dönemin tanığı olması gerektiğini düşünür. Toplum gerçeklerini ve çoğunluğun dertlerini anlatır. Her kesimden insanın anlayabileceği türden eserler vermez. Geçici bir parıltı sunan, kolay tüketilen ve unutulmuş eserler yerine; kalıcı ve derin eserler yazmayı yeğler.⁹ Toplum meselelerine değinirken ders vermeye kalkışmamayı, bireyi hiçbir zaman ihmal etmemeyi, seçkin ve özgün olmayı hedefler.

Eserlerinde çoğunlukla modern ve zaman zaman da postmodern anlatım tekniklerini kullanan yazarın en zor, ama en başarılı romanı; donanımlı, katılımcı ve çok uyanık bir okur kitlesi gerektiren “Yeni Yalan Zamanlar”dır. İnci Aral, konuyu ve içeriği hiçe sayan, biçimi bozan postmodernizmi onun yöntemlerini kullanarak eleştirdiği bu eserinde, anlamsızlık ve belirsizlikleri bu tarz metinlerden çok farklı olarak anlamlı bir bütüne dönüştürür ve estetik düzeyi düşürmeden yığınlara has edebiyatla alay eder. Onun amacı, türlü insanlık durumlarını edebî değeri yüksek eserlerle anlatmaktır. Yerel ve güncel boyutları aşarak bütün insanlığa seslenen, her tarzdan amacına göre yararlanmasını bilen İnci Aral, Türk edebiyatında 1980 sonrası görülen genel eğilime ve “Yeni Yalan Zamanlar” adlı eserinde postmodern teknikleri yoğun olarak kullanmış olmasına rağmen, bütün eserleri ve sanat anlayışı dikkate alındığında, postmodernizme farklı bir yöntemle karşı durmuş modernist bir sanatçı olarak değerlendirilmelidir.

⁹ Özdemir, age., Ekler, “İnci Aral’la Söyleş”i.